

vil jeg ikke undlade at fremhæve, at jeg med Hensyn til de Udgifter, som der her er Tale om, ikke vil betænke mig paa at bevilge denne Merudgift.

Ordføreren: Det forekommer mig, at den ærede sidste Læser mente, at Glimmer, Stads og Middage i og for sig have Betydning for Danmarks Repræsentation i Udlandet; jeg haaber at have misforstaaet ham ved at udtale det som min Opsættelse af hans Foredrag. Jeg vil gjerne antage, at man er tilbøjelig til at udrede ikke alene disse Summer, men endog saa større Summer i denne Retning, naar man havde Mændene og Mændene paa deres rette Plads. Jeg kaster ikke nogen Skygge paa de nuværende Mænd, der have vanskelige Forhold at arbejde under, men jeg tror, at der til visse Tider, under visse Forhold og paa visse Steder kunde være blevet udrettet betydeligt Mere for Fædrelandet ved den danske Repræsentation, end der hidtil er udrettet; dette angaar ikke nærmest det nuværende Tidspunkt, men det gjælder i Almindelighed hele den senere Tid, vi have oplevet. Det er muligt, at man i det Hele taget har havt samme Mening som det ærede Medlem, der talte sidst, at man, naar Gesandterne kunde gjøre store Middage og derved trække store Folk til sig, da vilde have en god Repræsentation, det er muligt, men denne Mening har muligvis været tilstede altfor længe. Jeg kan særdeles godt forstaa, at den ærede Udenrigsminister mener hellere at ville gaa til den anden Side til større Forhøjelse — af Hensyn til Fædrelandets Vel og Værdighed, som han udtrykte sig. Jeg skal iøvrigt ikke gaa videre ind paa det, thi der foreligger intet Forslag, derom, og man vil utvivlsomt komme til at tage det under nærmere Overvejelse, saa at der vil blive rigelig Leilighed til at behandle det Spørgsmaal, om ikke i den allernærmeste, saa dog i en ikke altfor fjern Fremtid. Jeg ønsker derimod at udtale mig angaaende nogle Betragtninger, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Forsens (Bajer). Det ærede Medlem fremsatte en Del statistiske Oplysninger, som skulde godtgjøre, at Danmark til sin Repræsentation i Udlandet efter Folketallet gav meget Mere end de større Stater. Det er en aldeles overflødig Betragtning; thi det veed enhver endog saa uden at faae ikke paalidelige Tal til sin Veiledning. Det ærede Medlem var ikke heldigt i at give os paalidelige Tal; havde, det været, paalidelige Tal, kunde det have havt en Slags Interesse, skjøndt en meget begrændset Interesse. Det vide vi desværre, at naar der er en lille Enhed, en Stat, et Folk, vil, dette i disse Tilfælde og desværre i mangfoldige andre være nødsaget til at udgive meget Mere til den Slags Forhold, end der svarer til Landets og Folkets Størrelse. Naar f. Ex. Frankrig har en Gesandt, vil det ærede Medlem dog ikke paastaa, at den franske Gesandt maa

spise 25 Gange saa Meget som den danske, fordi Frankrig er 25 Gange saa stort som Danmark, eller tror det ærede Medlem, at en dansk Gesandt skal bo i en Leilighed, der er 25 Gange saa lille som den, en fransk Gesandt behor, fordi det danske Folk er 25 Gange saa lille som det franske? Kunde man paavise en Omordning af vor Repræsentation, hvorved vi kunde faae et indskrænket Personale, kunde man stille Repræsentationen noget anderledes, saa at der ikke blev gjort saa store Fordringer til den osv., og kunde man opnaa nogen Besparelse derved, saa kunde dette være nyttigere, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Betragtninger ikke ville lede til den rette Forstaaelse af Sagen. Det ærede Medlem mente, at vi havde stillet Forslag om en extraordinær Bevilling af 2,000 Rbd. af Hensyn til Industriens Fremme. Det er ikke Tilfældet; vi have ikke opfattet det saaledes, men vort Forslag er ganske forklarligt. Man behøver ikke at paavise Middage, Rangspersoner eller den eller den, der skulde have Del i de 2,000 Rbd., men det er ganske klart, at en Leilighed som den iaar, hvor der søres forhaabentlig en meget stor Del af de Industridrivende her fra Landet og Repræsentanter for de forskjellige Klasser af Samfundet til Wien, vil, uden at man kan eller bør paavise hvorledes, foranledige en Stilling for vor Gesandt under saadanne Forhold, som vil paaføre ham større Udgifter end ellers. Det er saa ganske naturligt, at Enhver som helst, i hvilken som helst Stilling han end er i Livet, maa kunne sige sig selv, at i det Dieblit, en Mand bor et Sted i et Land — det er ligegyldigt, hvilken hans Stilling er — og der kommer en hel Del Bekjendte fra hans Fødeegn eller andet Sted fra, der i længere Tid opholde sig i den By, hvori han bor, vil dette medføre større Udgifter for hans Husholdning end i de sædvanlige Aar, hvor han ikke har saa mange Besøg. Det er denne Betragtning, der har ledet Udvalget, og dette staar ikke i Forbindelse med den Tanke, at den danske Gesandt ved sine Tasselpenge skulde kunne øve nogen Indflydelse paa, at vore Industridrivende fik flere Premier. Det ærede Medlem maa ikke antyde en saadan Forbindelse; thi det vilde være en Fornærmelse mod Finansudvalget og i og for sig ogsaa mod den danske Gesandt. Det var blot disse Betragtninger, jeg vilde tillade mig at frem-

Rettelser.

Sp. 2806, S. 28 f. o., „66 og 68“ læs: „68 og 68“.

— — S. 30 f. o., „1801“ læs: „1807“.